

176

Besluit van 4 maart 1985, houdende wijziging van het besluit van 16 juli 1965 (Stb. 345) betreffende voorwaarden voor de invoer van vlees uit de Lid-Staten van de EG

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van de Staatssecretaris van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur van 20 augustus 1984, DG Vgz/VVP, no. 142225, gedaan in overeenstemming met de Staatssecretaris van Landbouw en Visserij;

Gelet op artikel 30a van de Vleeskeuringswet (Stb. 1958, 72);

Gehoord de Adviescommissie Vleeskeuringswet (advies van 22 maart 1984);

De Raad van State gehoord (advies van 28 januari 1985, no. W13.84.0496/23.5.03.);

Gezien het nader rapport van de Staatssecretaris van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur van 15 februari 1985, DG Vgz/VVP, 80371, uitgebracht in overeenstemming met de Staatssecretaris van Landbouw en Visserij;

Hebben goedgevonden en verstaan:

ARTIKEL I

In het koninklijk besluit van 16 juli 1965 (Stb. 345)¹ worden de volgende wijzigingen aangebracht:

A

In artikel 1 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. Het bepaalde in onderdeel d komt te luiden:

d. vlees: vlees als bedoeld in artikel 2, eerste lid, onderdeel a, van de wet, voorzover eetbaar, met uitzondering van ongeboren vruchten en mits afkomstig van huisdieren;

2. Aan het artikel wordt het volgende toegevoegd:

f. separatorvlees: vlees dat machinaal is afgescheiden van beenderen van slachtdieren;

g. derde land: ander land dan de Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen;

h. richtlijn: richtlijn van de Raad van de Europese Economische Gemeenschap van 26 juni 1964 no. 64/433/EEG (Pb EG, 121), zoals sedertdien gewijzigd met name bij de richtlijn van 7 februari 1983 no. 83/90/EEG (Pb EG L 59):

B

In artikel 2 wordt de zinsnede «voorzover afkomstig van slachtdieren die zijn geslacht in een slachthuis gelegen in één dier staten» vervangen door «tenzij afkomstig van slachtdieren die zijn geslacht in een slachthuis dat gelegen is in een derde land en dat niet door Onze Minister op grond van artikel 30a van de wet is aangewezen».

C

Artikel 3 komt te luiden:

Artikel 3

1. Het is verboden uit een der andere Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen naar Nederland verzonden in te voeren:

- a. vlees van mannelijke varkens bestemd voor de fok, van cryptorchide en hermafrodiete varkens en van niet gecastreerde mannelijke varkens boven een door Onze Minister vast te stellen gewicht, tenzij het vlees bestemd is te worden verduurzaamd door verhitting, zouten of drogen en en mits het voorzien is van het op grond van de richtlijn voorgeschreven specifieke merk;
 - b. gehakt, gemalen of op overeenkomstige wijze verkleind vlees- en separatorvlees;
 - c. vlees van dieren, waaraan stilbenen, derivaten van stilbenen, zouten en esters daarvan, alsmede stoffen met thyreostatische werking zijn toegediend, alsmede vlees dat residuen van deze stoffen bevat;
 - d. vlees, dat residuen bevat van andere stoffen met hormonale werking dan wel anti-hormonale werking dan in onderdeel c genoemd, van antibiotica, antimonium, arsenicum, bestrijdingsmiddelen of andere stoffen die schadelijk zijn of er eventueel toe kunnen leiden dat het vlees gevaarlijk of schadelijk is voor de gezondheid van de mens, voorzover deze residuen de door Onze Minister toegestane toleranties overschrijden;
 - e. vlees van dieren, waaraan andere door Onze Minister aan te wijzen stoffen dan in de onderdelen c en d bedoeld zijn toegediend, waardoor de consumptie van het vlees gevaarlijk of schadelijk voor de gezondheid van de mens kan zijn;
 - f. vlees dat met ioniserende of ultraviolette stralen is behandeld of dat met andere kleurstoffen is gemerkt dan door Onze Minister zijn voorgeschreven;
 - g. vlees van dieren waarbij een of andere vorm van tuberculose is geconstateerd of de aanwezigheid van een of meer levende of dode runder- of varkensblaaswormen of, voorzover het varkens betreft, van trichinen is geconstateerd;
 - h. vlees van te jonge dieren;
 - i. delen van geslachte dieren met sporen van verwondingen die kort voor het slachten zijn opgelopen, misvormingen, besmettingen of afwijkingen, bedoeld in artikel 6, tweede lid, onderdeel d;
 - j. koppen van runderen, alsmede delen van spieren en andere weefsels van de kop, met uitzondering van de tong en de hersenen;
 - k. vlees van dieren, waaraan malsmakers (tenderisers) zijn toegediend;
 - l. bloed dat niet aan de door Onze Minister gestelde eisen voldoet;
 - m. vlees in stukken van minder dan 100 gr.
2. In afwijking van het bepaalde in het eerste lid, kan Onze Minister toestemming verlenen om uit door hem aangewezen Lid-Staten vlees, bedoeld in het eerste lid, onderdeel a, mits bestemd voor andere doeleinden dan aldaar genoemd en vlees bedoeld in het eerste lid, onderdelen b, j, l en m, in te voeren.

D

In artikel 4 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. In het eerste lid vervalt «op kosten van de geadresseerde» en wordt na «plaatsen» ingevoegd: «gecontroleerd op de aanwezigheid van krachtens de richtlijn vereiste merken en certificaten». Aan het eerste lid wordt de volgende volzin toegevoegd: «Indien de in de vorige volzin bedoelde controle daartoe aanleiding geeft, wordt het vlees gekeurd op geschiktheid voor menselijke consumptie.».

2. In het derde lid wordt «Het in het eerste lid bedoelde onderzoek» vervangen door «De controle en de keuring, bedoeld in het eerste lid,».

3. Het vierde lid komt te luiden:

«Onze Minister kan nadere regelen stellen met betrekking tot de controle en de keuring bedoeld in het eerste lid, alsmede met betrekking tot het vervoer van het te onderzoeken dan wel te keuren vlees naar de plaats van onderzoek, dan wel keuring en van het vlees, dat ingevolge het derde lid niet is onderzocht, dan wel gekeurd of ingevolge artikel 6 is afgekeurd, dan wel niet wordt toegelaten.»

E

In artikel 5, eerste lid, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. Aan het bepaalde in onderdeel a wordt onder vervanging van de punt-komma achter «verblijven» door een komma de volgende zinsnede toegevoegd: «voorzover daarbij geen sprake is van meer dan 10 kg per persoon;»;

2. Het bepaalde in onderdeel b komt te luiden:

«b. vlees dat zich in de persoonlijke bagage van reizigers bevindt en voor eigen gebruik wordt vervoerd, voorzover de gevoerde hoeveelheid 3 kg per persoon niet overschrijdt;»;

3. Aan het lid wordt het volgende toegevoegd:

c. vlees dat bestemd is voor de bevoorrading van internationale organisaties en in Nederland geleverde strijdkrachten van andere landen.

F

In artikel 6 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. In het eerste lid wordt «onderzoek» vervangen door: «keuring»;

2. In de aanhef van het tweede lid wordt «voorts afgekeurd» vervangen door: «niet toegelaten»;

3. Aan het eind van onderdeel a vervalt de punt-komma en wordt het volgende toegevoegd: «, dan wel, indien het vlees afkomstig is van slachtdieren geslacht in een ander land, in een door Onze Minister krachtens artikel 30a van de wet aangewezen slachthuis»;

4. Het onderdeel b komt te luiden:

b. het mag niet uit stukken van minder dan 100 gr bestaan; kleinere delen dan hele, halve geslachte dieren of halve geslachte dieren die in ten hoogste drie stukken zijn verdeeld of voeten dan wel uitgebeend vlees moet uitgesneden of ontbeend zijn in een door de bevoegde centrale autoriteit van de betrokken Lid-Staat erkende uitsnijderij, dan wel indien het vlees afkomstig is van slachtdieren geslacht in een derde land, in een door Onze Minister krachtens artikel 30a van de wet aangewezen uitsnijderij;

5. Aan het eind van onderdeel c vervalt de punt-komma en wordt het volgende toegevoegd: «, dan wel, indien het vlees uit een derde land afkomstig is, door een officiële dierenarts van de Lid-Staat waar het op grondgebied van de gemeenschap is gebracht en van waaruit het naar Nederland is verzonden, geschikt zijn bevonden voor het intra-communautaire handelsverkeer in vlees»;

6. Aan het eind van onderdeel e vervalt de punt-komma en wordt het volgende toegevoegd: «, of, indien het vlees uit een derde land afkomstig

is, in een door Onze Minister krachtens artikel 30a van de wet aangewezen slachthuis, uitsnijderij of koel- of vrieshuis».

7. In het derde lid wordt «worden afgekeurd» vervangen door: «niet worden toegelaten».

G

Na artikel 6 wordt een nieuw artikel ingevoegd luidende:

Artikel 6a

Artikel 6 is niet van toepassing op vlees dat

a. met toestemming van Onze Minister na overleg met Onze Minister van Landbouw en Visserij bestemd wordt voor ander gebruik dan menselijke consumptie. Onze Minister kan aan deze toestemming voorwaarden verbinden;

b. bestemd is voor tentoonstellingen, bijzonder onderzoek of analyses, mits het na afloop van de tentoonstelling of voltooiing van het onderzoek of de analyse, met uitzondering van de voor de analyse gebruikte hoeveelheid, onbruikbaar wordt gemaakt voor voedsel voor mens en dier;

c. bestemd is voor de bevoorrading van internationale organisaties en in Nederland gelegerde strijdkrachten van andere landen.

H

In artikel 7 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. In het eerste lid wordt «het onderzoek» vervangen door: «de controle dan wel de keuring», en wordt voor «afkeuring» ingevoegd: «niet-toelating of» en vervalt het woord «desgevraagd»;

2. In het tweede lid vervalt «, eerste en derde lid,» en aan dit lid wordt toegevoegd: «De inspecteur brengt zijn beslissing schriftelijk ter kennis van de afzender van het vlees of diens lasthebber.».

I

In artikel 8 wordt «onderzoek» vervangen door «controle of keuring».

J

In artikel 9, eerste lid, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. Achter «afgekeurd» wordt ingevoegd: «of niet wordt toegelaten»;

2. De woorden «het onderzoek» worden vervangen door: «de controle of de keuring».

K

Artikel 11 komt te luiden:

Artikel 11. Onze Minister kan bepalen, dat vlees, dat is toegelaten dan wel is goedgekeurd, als bedoeld in artikel 4, eerste lid, overeenkomstig door hem te stellen regelen wordt voorzien van een merk.

L

Artikel 12 komt te luiden:

Artikel 12. Het is verboden vlees, waarop artikel 2 van toepassing is, dat niet overeenkomstig de krachtens artikel 11, eerste lid, gestelde regelen is gemerkt, op Nederlands grondgebied te brengen anders dan voor doorvoer of rechtstreeks vervoer naar een op grond van artikel 4, eerste lid, aangewezen plaats.

ARTIKEL II

¹ Laatstelijk gewijzigd bij koninklijk besluit van 9 juli 1975 (Stb. 428).

Het advies van de Raad van State wordt niet openbaar gemaakt op grond van het bepaalde in artikel 25a, derde lid, onder b, van de Wet op de Raad van State.

Dit besluit treedt in werking met ingang van een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat daarvan afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State.

's-Gravenhage, 4 maart 1985

Beatrix

De Staatssecretaris van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur,
J. P. van der Reijden

De Staatssecretaris van Landbouw en Visserij,
A. Ploeg

Uitgegeven de vierde april 1985

De Minister van Justitie,
F. Korthals Altes

NOTA VAN TOELICHTING

De omvangrijke wijziging van de richtlijn 64/433/EEG inzake gezondheidsvraagstukken op het gebied van het intra-communautaire handelsverkeer in vers vlees (Pb EG, 121) bij de richtlijn 83/90/EEG (Pb EG, L 59) en Europeesrechtelijke ontwikkelingen maken het noodzakelijk om enige wijzigingen aan te brengen in het koninklijk besluit van 16 juli 1965 (Stb. 345) (invoer van vlees uit de Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen).

Van de gelegenheid is gebruik gemaakt nog een enkele andere wijziging in dit besluit voor te stellen.

Artikel 1

In artikel 2 van het besluit van 16 juli 1965 is sprake van vlees dat verzonden is uit één der Lid-Staten, voorzover afkomstig van slachtdieren geslacht in een slachthuis gelegen in één der Lid-Staten. Hoewel blijkens de bewoordingen van de richtlijn van de Raad der Europese Economische Gemeenschappen van 26 juni 1964 no. 64/433/WEWG, – het besluit dient ter uitvoering van deze richtlijn – kennelijk gedacht is aan vlees dat in de ene Lid-Staat is geproduceerd en vandaar naar een andere Lid-Staat wordt vervoerd, wordt Europeesrechtelijk uit derde landen afkomstig in een Lid-Staat ingevoerd vlees op één lijn gesteld met in een Lid-Staat geproduceerd vlees. Teneinde het onmogelijk te maken dat via een andere Lid-Staat vlees binnenkomt uit een slachthuis in een derde land, dat niet voor invoer van vlees in Nederland is aangewezen, wordt voorgesteld de tekst van het slot van artikel 2 aldus te wijzigen (onderdeel B). Zolang nog geen volledige harmonisatie van de in derde landen erkende slachthuizen heeft plaatsgevonden, bestaat de mogelijkheid dat andere Lid-Staten andere slachthuizen in derde landen voor de invoer hebben aangewezen dan Nederland. Een en ander heeft tot gevolg dat ook in artikel 6 enige wijzigingen moeten worden aangebracht (onderdeel F).

Uitspraken van het Europees Hof te Luxemburg hebben duidelijk gemaakt, dat vlees, dat in het intra-communautaire handelsverkeer is gebracht, bij de invoer in een Lid-Staat niet systematisch mag worden gekeurd, doch wel steekproefsgewijze. Daarnaast mag het vlees systematisch worden gecontroleerd, dat wil zeggen, er mag gekeken worden of aan de voorschriften van de richtlijn is voldaan. Zo dient het vlees begeleidend gezondheids-certificaat op de partij vlees betrekking te hebben en niet op een andere partij. Om dit na te kunnen gaan dient de identiteit van het vlees te worden gecontroleerd. Dit kan onder meer gebeuren door de op het vlees voorkomende keuringsmerken te vergelijken met de desbetreffende gegevens op het certificaat. Mocht bij dit onderzoek twijfel rijzen of het vlees wel aan de voorschriften van eerdergenoemde richtlijn voldoet, dan kan alsnog tot keuring worden overgegaan (onderdeel D).

Voor deze keuring of deze controle mag geen keurloon worden geheven. Bij brief van 4 maart 1980 heeft de toenmalige Minister van Volksgezondheid en Milieuhygiëne de Rijkskeuringsdierenartsen verzocht geen keurloon meer te heffen bij de invoer van vlees verzonden uit één der Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen, aangezien zulks gebleken was in strijd te zijn met het Europees recht. Omdat het Europees recht voorrang heeft boven het nationale recht kon het heffen van keurloon beëindigd worden hoewel artikel 4, eerste lid, van het koninklijk besluit van 16 juli 1965 dit wel voorschreef en nog altijd voorschrijft. Het is echter zonder twijfel fraaier om het voorschrift te schrappen. Daartoe dient artikel 4, vierde lid, van dit besluit te worden gewijzigd (onderdeel D). Nu geen systematische keuring meer plaatsvindt doch alleen een systematische controle op het naleven van de richtlijn, is er reden om bij gebleken niet-naleven van de richtlijn het vlees niet toe te laten; er is dan geen sprake van afkeuren meer. Dit laatste geschiedt alleen als bij de (steekproefsgewijze) keuring het vlees niet geschikt voor menselijke consumptie blijkt te zijn. Om dit onderscheid

duidelijk te maken wordt voorgesteld de artikelen 6, 8, 9, 10 en 11 te wijzigen of aan te vullen (onderdelen H, I, J, K).

De richtlijn opent de mogelijkheid om vlees in te voeren dat niet bestemd is voor menselijke consumptie of dat bestemd is voor tentoonstellingen, bijzonder onderzoek of analyses. Het land van invoer dient erop toe te zien, dat dit vlees niet kan worden gebruikt voor andere doeleinden dan waarvoor het is ingevoerd. Dit is verwoord in het nieuwe artikel 6a (onderdeel G). Omdat in artikel 1, onder d, het begrip «vlees» gebonden was aan het bestemd zijn voor menselijke consumptie, dient de definitie van «vlees» te worden gewijzigd. Het in de richtlijn terzake gehanteerde begrip «geschikt voor menselijke consumptie», waarbij bedoeld wordt «eetbaar» is niet overgenomen, omdat dit begrip dubbelzinnig is. In plaats daarvan is het begrip «eetbaar» in de definitie opgenomen (onderdeel A), waarmede bedoeld worden alle onderdelen van een slachtdier, die objectief gezien eetbaar zijn, doch die niet noodzakelijkerwijze alle in Nederland worden gegeten. Ook de definitie van «separatorvlees» is niet letterlijk uit de richtlijn weggenomen, omdat men bij de invoer nu eenmaal niet kan zien van welke beenderen het afkomstig is, zodat het weinig zin heeft om vlees van bij voorbeeld kopbeenderen niet als separatorvlees te beschouwen, zoals de richtlijn doet.

Ten slotte wordt voorgesteld artikel 12 van het besluit te wijzigen. Indien een uit het buitenland afkomstig vervoermiddel in Nederland wordt aangetroffen met vlees, dat niet voorzien is van een Nederlands merk, dan is er sprake van het in dit artikel 12 neergelegde verbod om het vlees in de handel te brengen. Het probleem is echter, dat verschillend gedacht wordt over de vraag of dit vlees in de handel is gebracht. Dit hangt weer samen met het feit dat in artikel 5, eerste lid, onder a, van hetzelfde besluit niet is aangegeven hoe groot de maximale hoeveelheid vlees is welke geacht kan worden voor het persoonlijk gebruik te zijn van degenen die zich op of in een middel van vervoer bevinden. Voorgesteld wordt om dit maximum op 10 kg per persoon te stellen. Deze hoeveelheid is op maximaal 10 kg gesteld aangezien met name op schepen grote hoeveelheden vlees aanwezig kunnen zijn als leeftocht voor passagiers en bemanning. Tevens wordt voorgesteld om in artikel 12 de term «in de handel brengen» niet meer te gebruiken (onderdelen E en L). Ten slotte wordt voorgesteld een regeling te treffen ter zake van de hoeveelheid vlees die reizigers maximaal in hun bagage Nederland mogen binnenbrengen zonder dat het vlees ter controle of keuring dient te worden aangeboden (onderdeel E). Een mogelijkheid die de richtlijn heeft geopend. De regeling ten aanzien van het vlees dat bestemd is voor huishoudelijk gebruik van in de nabijheid van de grens wonende personen zal hiermede komen te vervallen. Daarmede wordt meteen een einde gemaakt aan de moeilijkheid uit te maken wanneer iemand nog in de nabijheid van de grens woont en wanneer dit niet meer het geval is.

Ten slotte wordt van de gelegenheid gebruik gemaakt om ook de mogelijkheid te openen het nader oordeel van de inspecteur te vragen van de beslissing, bedoeld in artikel 6, tweede lid. Daardoor kan dit nader oordeel ook gevraagd worden indien vlees is afgekeurd omdat daarin stoffen met hormonale, dan wel antihormonale werking zijn aangetroffen.

De overige wijzigingen zijn het gevolg van eerdergenoemde richtlijn 83/90/EEG.

De Staatssecretaris van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur,
J. P. van der Reijden

De Staatssecretaris van Landbouw en Visserij,
A. Ploeg